

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВЯ
ЛЬВІВСКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ДANIILA ГАЛИЦЬКОГО
КАФЕДРА ДИТЯЧИХ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОВ

ЗАТВЕРДЖУЮ

Перший проректор та
науково-педагогічної роботи
доктор Ірина СОЛОНИНКО

І. Солонинко

• 29 • 06 2023 р

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА ДИСЦИПЛІНИ
ОК 26 Педіатрія у т.ч. дитячі інфекції
ОК 26.2 «ДИТЯЧІ ІНФЕКЦІЙНІ ХВОРОБИ»
ДЛЯ СТУДЕНТІВ 5 КУРСУ

підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 222 «Медицина»

Обговорено та ухвалено
на методичному засіданні кафедри
дитячих інфекційних хвороб
Протокол № 12
від "26" квітня 2023 р.
Завідувачка кафедри
доцент Галина ЛІТВІН
Галина Літвін

Затверджено
профільною методичною комісією
з педіатричних дисциплін
Протокол № 2
від "27" квітня 2023 р.
Голова профільної методичної
комісії професор Леся БЕШ
Леся Беш

Львів 2023 р.

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни

ОК. 26.2 «Дитячі інфекційні хвороби»

відповідно до Стандарту вищої освіти другого (магістерського) рівня
галузі знань 22 «Охорона здоров'я»
спеціальності 222 «Медицина»
освітньої програми магістра медицини

Опис навчальної дисципліни (анотація)

Навчальна дисципліна «Дитячі інфекційні хвороби» вивчає класичні і нові дані про інфекційні хвороби в дітей, їх етіологію, епідеміологію, патогенез, клінічну картину, методи діагностики та лікування найпоширеніших інфекційних захворювань серед дітей. Вивчаються питання диференційної діагностики, профілактики та найновітніші наукові дані щодо найбільш поширених інфекційних захворювань дитячого віку, з наданням допомоги при основних невідкладних станах.

- а) базується на знаннях, отриманих студентами при вивчені медичної біології, нормальній та патологічній фізіології, нормальній та патологічній анатомії, мікробіології, гістології, фармакології, епідеміології, імунології, педіатрії, пропедевтики дитячих хвороб, інфекційних хвороб й інтегрується з цими дисциплінами;
- б) закладає основи формування студентами умінь та навичок, які визначаються кінцевими цілями вивчення педіатрії як самостійної дисципліни та можуть бути використані студентами при вивченні педіатрії, дитячих інфекційних хвороб та інших клінічних дисциплін на V та VI курсі та у професійній діяльності.

Структура навчальної дисципліни	Кількість кредитів, годин, з них				Рік навчання	Кількість занять	Вид контролю			
	Всього	Аудиторних		СРС						
		Лекцій	Практ. заняття							
Назва дисципліни: «Дитячі інфекційні хвороби» Змістових розділів 3	1, 5 кредити ECTS / 45 год	6	17	22	5 курс IX / X семестр	4	Диф. залік			

Предметом вивчення навчальної дисципліни є основні прояви дитячих інфекційних хвороб, принципи правильної інтерпретації клінічної інформації отриманої при обстеженні хворого, та основні принципи лікування пацієнтів з інфекційною патологією.

Міждисциплінарні зв'язки: нормальна анатомія, біохімія, патологічна фізіологія, фармакологія, педіатрія, хірургія, інфекційні хвороби, неврологія. мікробіологія, епідеміологія, імунологія.

1. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

1.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби» є:

є засвоєння теоретичних та практичних знань з етіології, патогенезу, класифікації, клінічних проявів, методів діагностики, лікування та профілактики найбільш поширених неінфекційних та інфекційних хвороб дитячого віку та вмінь клінічного, лабораторного та інструментального обстеження дитини з дотриманням принципів медичної етики та деонтології, набуття студентом професійних вмінь з ведення медичної документації.

Набуття студентом знань та професійних вмінь з диференційної діагностики найбільш поширених інфекційних та неінфекційних хвороб дитячого віку, диспансерного нагляду за здоровими та хворими дітьми в амбулаторних умовах та надання невідкладної допомоги при найбільш поширених невідкладних станах у дітей на основі знань вікових анатомо-фізіологічних особливостей дитячого організму;

Формування здатності використовувати знання, уміння, навички та розуміння для вирішення

типових задач діяльності лікаря в галузі охорони здоров'я, сфера застосування яких передбачена визначеними переліками синдромів та симптомів захворювань, невідкладних станів, фізіологічних станів.

Підготовка висококваліфікованого фахівця (лікаря), здатного розв'язувати складні задачі та проблеми у сфері медицини і галузі охорони здоров'я або у процесі навчання, що характеризуються невизначеністю умов і вимог та виконувати професійну діяльність лікаря; здатного продовжувати навчання з високим ступенем автономії.

Кінцеві цілі навчальної дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби» ґрунтуються на базі навчальних цілей, визначених в освітньо-професійній програмі (ОПП). Вони визначаються таким чином:

1. Визначати етіологічні та патогенетичні фактори найбільш поширеных інфекційних захворювань дитячого віку.
2. Класифікувати та аналізувати типову клінічну картину найбільш поширеных інфекційних захворювань дитячого віку.
3. Складати план обстеження та аналізувати дані лабораторних та інструментальних обстежень при типовому перебігу найбільш поширеных інфекційних хвороб, демонструвати володіння принципами лікування, реабілітації і профілактики найбільш поширеных інфекційних захворювань дитячого віку.
4. Ставити діагноз і надавати екстрену допомогу при найбільш поширеных інфекційних захворюваннях дитячого віку.
5. Демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації у педіатрії.

1.2. Основними завданнями вивчення дисципліни ««Дитячі інфекційні хвороби» є:

- Засвоєння основних теоретичних знань з найбільш поширеных інфекційних та неінфекційних хвороб дитячого віку, диспансерного нагляду за здоровими та хворими дітьми в амбулаторних умовах.
- Оволодіння основними практичними навичками та вміннями з діагностики, диференційної діагностики, лікування ускладнених та неускладнених форм перебігу найбільш поширеных неінфекційних та інфекційних захворювань дитячого віку;
- Оволодіння основними практичними навичками та вміннями з надання невідкладної допомоги при невідкладних станах у разі найбільш поширеных неінфекційних та інфекційних хвороб дитячого віку.
- Ведення медичної документації.
- Формування у студентів морально-етичних та деонтологічних якостей при професійному спілкуванні з хвоюю дитиною та особами, які здійснюють догляд за дитиною.

1.3 Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованим у термінах результатів навчання у Стандарті вищої освіти).

Згідно з вимогами Стандарту вищої освіти дисципліна забезпечує набуття студентами компетентностей:

- інтегральна: Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру у сфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії.
- загальні:
 - 3К 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
 - 3К 2. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
 - 3К 3. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.
 - 3К 4. Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності.
 - 3К 5. Здатність до адаптації та дії в новій ситуації.
 - 3К 6. Здатність приймати обґрунтовані рішення.
 - 3К 7. Здатність працювати в команді.
 - 3К 8. Здатність до міжособистісної взаємодії.
 - 3К 9. Здатність спілкуватись іноземною мовою.
 - 3К 10. Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.
 - 3К 11. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.
 - 3К 12. Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
 - 3К 13. Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.
 - 3К 14. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.
 - 3К 15. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у

загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

- *Фахові компетентності спеціальності (ФК):*

ФК 1. Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.

ФК 2. Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

ФК 3. Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

ФК 5. Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань.

ФК 6. Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.

ФК 7. Здатність до діагностування невідкладних станів.

ФК 8. Здатність до визначення тактики та надання екстреної медичної допомоги. ФК 10. Здатність до виконання медичних маніпуляцій.

ФК 9. Здатність до проведення лікувально-еваکуаційних заходів.

ФК 11. Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності.

ФК 13. Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів.

ФК 14. Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб.

ФК 16. Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.

ФК 21. Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.

ФК 24. Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.

ФК 25. Дотримання професійної та академічної добросердечності, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів

Деталізація компетентностей відповідно до дескрипторів НРК у формі «Матриці компетентностей».

Матриця компетентностей

№	Компетентність (Класифікація компетентностей за НРК)	Знання	Уміння/	Комунікація	Автономія та відповідальність
Інтегральна компетентність					
Здатність розв'язувати складні задачі, у тому числі дослідницького та інноваційного характеру усфері медицини. Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії					
Загальні компетентності					
ЗК1.	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ЗК2.	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії

		оригінального мислення та проведення досліджень	урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		
ЗК 3.	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основовою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінarnих контекстах	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ЗК 4.	Знання та розуміння предметної галузі та розуміння професійної діяльності	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисципліnарних контекстах	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ЗК 5.	Здатність до адаптації та дії в нової ситуації.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ЗК 6.	Здатність приймати обґрунтоване рішення.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основовою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ЗК 7.	Здатність працювати в команді.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань,	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики

		знань	середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ЗК 8.	Навички міжособистісної взаємодії	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ЗК 9.	Здатність спілкуватися іноземною мовою.			Використання іноземних мов у професійній діяльності	
ЗК 10	Здатність використовувати інформаційні і комунікаційні технології.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
ЗК 11	Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ЗК 12	Визначеність і наполягли-вість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або		Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії

			обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		
ЗК 13	Усвідомлення рівних можливостей та гендерних проблем.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ЗК 14	Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії
ЗК 15	Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії

	рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.				
Спеціальні (фахові) компетентності					
ФК1.	Здатність збирати медичну інформацію про пацієнта і аналізувати клінічні дані.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 2.	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК 3.	Здатність до встановлення попереднього клінічного діагнозу захворювання	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		Відповідальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 5.	Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні та профілактиці захворювань пацієнтів різного віку.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів

			метою розвитку нових знань та процедур		
ФК 6.	Здатність до визначення принципів та характеру лікування та профілактики захворювань.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК 7.	Здатність до діагностування невідкладних станів.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповіальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 8.	Здатність до визначення тактики надання екстреної медичної допомоги.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповіальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 10	Здатність до виконання медичних маніпуляцій	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основовою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів

			відповіальність		
ФК 11.	Здатність розв'язувати медичні проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповіальності.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповіальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповіальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 13.	Здатність до проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплін арних контекстах	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповіальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 14.	Здатність до планування і проведення профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповіальності	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Відповіальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів
ФК 16.	Здатність до ведення медичної документації, в тому числі електронних форм.	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Спеціалізовані уміння/навички розв'язання проблем, необхідні для проведення досліджень та/або провадження інноваційної діяльності з метою розвитку нових знань та процедур	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК 21.	Зрозуміло і неоднозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність розв'язувати проблеми у нових або незнайомих середовищах за наявності неповної або обмеженої	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Відповіальність за внесок до професійних знань і практики та/або оцінювання результатів діяльності команд та колективів

	до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються.		інформації з урахуванням аспектів соціальної та етичної відповідальності		
ФК 24.	Дотримання етичних принципів при роботі з пацієнтами, лабораторними тваринами.	Спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні наукові здобутки у сфері професійної діяльності або галузі знань і є основою для оригінального мислення та проведення досліджень	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Зрозуміле і недвозначне донесення власних знань, висновків та аргументації до фахівців і нефахівців, зокрема до осіб, які навчаються	Управління робочими або навчальними процесами, які є складними, непередбачуваними та потребують нових стратегічних підходів
ФК 25.	Дотримання професійної та академічної добродетелей, нести відповідальність за достовірність отриманих наукових результатів	Критичне осмислення проблем у галузі та на межі галузей знань	Здатність інтегрувати знання та розв'язувати складні задачі у широких або мультидисциплінарних контекстах	Використання іноземних мов у професійній діяльності	Здатність продовжувати навчання з високим ступенем автономії

РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ:
Розподіл результатів навчання за видами навчальної діяльності

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач	Програмні результати навчання	Найменування навчальних дисциплін, практик
ЗК 1 - 15 ФК 1 - 3, 5 – 8, 10, 11, 13, 14, 16, 21, 24, 25.	ПРН 1 – 7, 9, 10, 12-14, 17, 18, 20 – 22, 24, 25, 29	Інфекційні хвороби Дитячі інфекційні хвороби

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

ПРН 1. Мати ґрутові знання із структури професійної діяльності. Вміти здійснювати професійну діяльність, що потребує оновлення та інтеграції знань. Нести відповідальність за професійний розвиток, здатність до подальшого професійного навчання з високим рівнем автономності.

ПРН 2. Розуміння та знання фундаментальних і клінічних біомедичних наук, на рівні достатньому для вирішення професійних задач у сфері охорони здоров'я.

ПРН 3. Спеціалізовані концептуальні знання, що включають наукові здобутки у сфері охорони здоров'я і є основою для проведення досліджень, критичне осмислення проблем у сфері медицини та дотичних до неї міждисциплінарних проблем.

ПРН 4. Виділяти та ідентифікувати провідні клінічні симптоми та синдроми (за списком 1); за стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, встановлювати попередній клінічний діагноз захворювання (за списком 2).

ПРН 5. Збирати скарги, анамнез життя та захворювання, оцінювати психомоторний та фізичний розвиток пацієнта, стан органів та систем організму, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу (за списком 4), враховуючи вік пацієнта.

ПРН 6. Встановлювати остаточний клінічний діагноз шляхом прийняття обґрутованого рішення та аналізу отриманих суб'єктивних і об'єктивних даних клінічного, додаткового обстеження, проведення диференційної діагностики, дотримуючись відповідних етичних і юридичних норм, під контролем лікаря- керівника в умовах закладу охорони здоров'я (за списком 2).

ПРН 7. Призначати та аналізувати додаткові (обов'язкові та за вибором) методи обстеження (лабораторні, функціональні та/або інструментальні) (за списком 4), пацієнтів із захворюваннями органів і систем організму для проведення диференційної діагностики захворювань (за списком 2).

ПРН 9. Визначати характер та принципи лікування хворих (консервативне, оперативне) із захворюваннями (за списком 2), враховуючи вік пацієнта, в умовах закладу охорони здоров'я, за його межами та на етапах медичної евакуації, в т.ч. у польових умовах, на підставі попереднього клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрутованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, у разі необхідності розширення стандартної схеми вміти обґрунтувати персоніфіковані рекомендації під контролем лікаря-керівника в умовах лікувальної установи.

ПРН 10. Визначати необхідний режим праці, відпочинку та харчування на підставі заключного клінічного діагнозу, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрутованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами.

ПРН 12. Проводити оцінку загального стану новонародженої дитини шляхом прийняття обґрутованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН 13. Проводити оцінку та моніторинг розвитку дитини, надавати рекомендації з вигодовування та особливостей харчування залежно від віку, організовувати проведення профілактичних щеплень за календарем.

ПРН 14. Визначати тактику та надавати екстрену медичну допомогу при невідкладних станах (за списком 3) в умовах обмеженого часу згідно з існуючими клінічними протоколами та стандартами лікування.

ПРН 17. Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5) в умовах лікувального закладу, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта шляхом прийняття обґрутованого рішення, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм.

ПРН 18. Визначати стан функціонування та обмежень життєдіяльності особи та тривалість непрацездатності з оформленням відповідних документів, в умовах закладу охорони здоров'я на підставі даних про захворювання та його перебіг, особливості професійної діяльності людини, тощо. Вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення на підставі нормативних документів.

ПРН 20. Аналізувати епідеміологічний стан та проводити заходи масової й індивідуальної, загальної та локальної профілактики інфекційних захворювань.

ПРН 21. Відшуковувати необхідну інформацію у професійній літературі та базах даних інших джерелах, аналізувати, оцінювати та застосовувати цю інформацію.

ПРН 22. Застосовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, статистичні методи аналізу даних для розв'язання складних задач охорони здоров'я.

ПРН 24. Організовувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.

ПРН 25. Зрозуміло і однозначно доносити власні знання, висновки та аргументацію з проблем охорони здоров'я та дотичних питань до фахівців і нефахівців.

ПРН 29. Планувати, організовувати та проводити заходи зі специфічної профілактики інфекційних захворювань, в тому числі згідно з Національним календарем профілактичних щеплень, як обов'язкових так і рекомендованих. Управляти залишками вакцин, організовувати додаткові вакцинальні кампанії, у т.ч. заходи з імунопрофілактики.

Результати навчання для дисципліни:

1. Визначати різні клінічні варіанти та ускладнення найбільш поширених інфекційних захворювань дитячого віку;
2. Планувати обстеження хворої дитини та інтерпретувати отримані результати при найбільш поширених інфекційних захворюваннях дитячого вік;
3. Проводити диференціальну діагностику та ставити попередній клінічний діагноз найбільш поширених інфекційних захворювань дитячого віку;
4. Визначати тактику ведення хворого при найбільш поширених інфекційних захворюваннях дитячого віку;

5. Демонструвати вміння ведення медичної документації у клініці дитячих інфекційних хвороб;
6. Ставити діагноз і надавати екстрену допомогу при основних невідкладних станах у клініці дитячих інфекційних хвороб (при шоку, комі, алергічних реакціях, асфіксії).

2.ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 1,5 кредитів ЄКТС 45 годин.

Змістовий розділ 1. Дитячі крапельні інфекції

Конкретні цілі:

1. Визначити місце дитячих крапельних інфекцій в структурі інфекційної захворюваності у дітей.
2. Визначити етіологію, особливості епідпроцесу, основні фази патогенезу захворювань.
3. Провести клінічне обстеження хворої дитини, виявити симптоми та синдроми, які характеризують інфекційне захворювання, встановити клінічний діагноз, оцінити тяжкість хвороби, наявність невідкладних станів.
4. Скласти план обстеження, оцінити результати обстеження.
5. Визначити показання до госпіталізації, призначити лікування.
6. Скласти план протиепідемічних заходів у вогнищі інфекції.

Тема 1. Гострі респіраторні інфекції (грип, парагрип, COVID-19, кашлюк, дифтерія, інфекційний мононуклеоз)

Етіологія, епідеміологічні особливості, патогенез. Клінічні форми. Ускладнення. Діагностика. Принципи лікування та профілактики.

Тема 2. Кір. Краснуха. Вітряна віспа. Оперізуючий герпес. Скарлатина. Етіологія, епідеміологія, патоморфологічні особливості різних форм. Класифікація, клініка типових форм та ускладнень. Діагностика. Принципи лікування. Специфічна профілактика та протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.

Змістовий розділ 2. Інфекційні захворювання нервової системи

Конкретні цілі:

1. Визначити місце інфекційних захворювань нервової системи в структурі інфекційної захворюваності у дітей.
2. Визначити етіологію, особливості епідпроцесу, основні фази патогенезу захворювання.
3. Провести клінічне обстеження хворої дитини, виявити симптоми та синдроми, які характеризують інфекційне захворювання, встановити клінічний діагноз, оцінити тяжкість хвороби, наявність невідкладних станів.
4. Скласти план обстеження, оцінити результати обстеження.
5. Визначити показання до госпіталізації, призначити лікування.
6. Скласти план протиепідемічних заходів у вогнищі інфекції.

Тема 3. Менінгококова інфекція. Поліомієліт. Ентеровірусна інфекція.

Етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка різних форм. Ускладнення. Діагностика. Наслідки. Принципи лікування. Специфічна профілактика та протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.

Змістовий розділ 3. Інфекційні захворювання шлунково-кишкового тракту та гепато-біліарної системи у дітей.

Конкретні цілі змістового модулю:

1. Визначити місце гострих кишкових інфекцій та вірусних гепатитів в структурі інфекційної захворюваності у дітей.
2. Визначити етіологію, особливості епідпроцесу, основні фази патогенезу захворювання.
3. Провести клінічне обстеження хворої дитини, виявити симптоми та синдроми, які характеризують інфекційне захворювання, встановити клінічний діагноз, оцінити тяжкість хвороби, наявність невідкладних станів.
4. Скласти план обстеження, оцінити результати обстеження.
5. Визначити показання до госпіталізації, призначити лікування.
6. Скласти план протиепідемічних заходів у вогнищі інфекції.

Тема 4. Кишкові інфекції: шигельоз, сальмонельоз, ротавірусна інфекція. Етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка типових форм у дітей різного віку. Ускладнення. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.

Вірусні гепатити А, В, С, Д та інші.

Етіологія, епідеміологічні особливості, патогенез. Класифікація. Клініка різних форм. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.

3. Структура навчальної дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби»

Тема	Лек-ції	Пр. Зан.	CPC	Індивідуальна робота
Змістовий розділ 1. Дитячі крапельні інфекції				
Тема 1. Гострі респіраторні інфекції (грип, парагрип, COVID-19, кашлюк, дифтерія, інфекційний мононуклеоз).		4	3	Самостійне обстеження дитини, виявлення характерних симптомів та синдромів інфекційного захворювання, оцінка результатів досліджень.
Тема 2. Кір. Краснуха. Вітряна віспа. Оперізуючий герпес. Скарлатина.	2	4	4	Обґрунтування клінічного діагнозу. Призначення терапії. Складання плану протиепідемічних заходів у вогнищі інфекції. Оформлення історії хвороби.
Змістовий розділ 2. Інфекційні захворювання нервової системи у дітей				
Тема 3. Менінгококова інфекція, поліомієліт, ентеровірусна інфекція	2	4	3	
Змістовий розділ 3. Інфекційні захворювання шлунково-кишкового тракту та гепато-біліарної системи у дітей.				
Тема 4. Шигельоз, сальмонелльоз, ротавірусна інфекція. Вірусні гепатити А, В, С, D та інші.		5	4	
Курація хворих та написання історії хвороби (індивідуальна робота).			4	
Захист історії хвороби, тестовий контроль (формат А) по темам змістових модулів.			4	
Всього: кредитів ECTS – 1,5; годин – 45	6	17	22	

4. Тематичний план лекцій навчальної дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби»

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Інфекційні захворювання з синдромом тонзиліту у дітей.	2
2	Інфекційні захворювання з синдромом екзантеми у дітей	2
3	Інфекційні захворювання нервової системи у дітей	2
Всього		6

5. Тематичний план практичних занять навчальної дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби» (семінарських та лабораторних занять програмою не передбачено)

№ з/п	Назва теми	Кільк. годин
1.	Гострі респіраторні інфекції (грип, парагрип, COVID-19, кашлюк, дифтерія, інфекційний мононуклеоз) Синдром крупу. Етіологія, епідеміологічні особливості, патогенез. Клінічні форми. Ускладнення. Діагностика. Принципи лікування та профілактики.	4
2.	Кір. Краснуха. Вітряна віспа. Оперізуючий герпес. Скарлатина. Етіологія, епідеміологія, патогенез, клініка типових форм, ускладнення. Природжена краснуха. Принципи лікування. Специфічна профілактика. Протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.	4
3.	Менінгококова інфекція. Поліомієліт. Ентеровірусна інфекція. Етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка різних форм. Ускладнення. Діагностика. Наслідки. Принципи лікування. Специфічна профілактика та протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції.	4
4.	Кишкові інфекції: шигельоз, сальмонелльоз, ротавірусна інфекція.	5

	Етіологія, епідеміологія, патогенез. Класифікація. Клініка типових форм у дітей різного віку. Ускладнення. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики. Вірусні гепатити А, В, С, Д та інші. Етіологія, епідеміологічні особливості, патогенез. Класифікація. Клініка різних форм. Лабораторна діагностика. Принципи лікування та профілактики.	
	Курація хворих та написання історії хвороби (індивідуальна самостійна робота).	
Разом поточна навчальна діяльність		17

6. Тематичний план самостійної роботи студентів

№ з.п.	ТЕМА	Кільк. годин	Вид контролю
1.	ГРВІ у дітей: аденовірусна, респіраторно-синцитіальна (РС), риновірусна інфекції.	2	Поточний контроль на практичних заняттях Питання опрацьованого самостійного матеріалу входять до тестів семестрового контролю
2.	Паротитна інфекція у дітей.	1	
3.	Псевдотуберкульоз у дітей	1	
4.	Менінгіти, енцефаліти у дітей.	2	
5.	Праве́ць	1	
6.	Ешерихіоз, ерсиніоз у дітей.	1	
7.	Феліноз (бартонельоз). Клініка. Діагностика. Лікування.	1	
8.	Імунопрофілактика інфекційних захворювань.	2	
9.	Гельмінтози у дітей. Діагностика. Лікування	1	
10.	ВІЛ/СНІД (пневмоцистна, кандидозна, криптококозна інфекція)	2	
11.	Курація хворих та написання історії хвороби	4	Захист історії хвороби проводиться на останньому занятті
12.	Підготовка до практичних занять	4	
Всього		22	

Відповідно до чинних положень про організацію навчального процесу, самостійна робота студента є однією з форм організації навчання, основною формою оволодіння навчальним матеріалом у вільний від обов'язкових навчальних занять час за розкладом. Самостійна робота студентів університету регламентується "Положенням про самостійну роботу студентів ЛНМУ імені Данила Галицького" від 24.10.20 р., протокол №4.

Можливі види самостійної роботи студентів:

1. Підготовка до практичного заняття та вивчення тем, що розглядаються лише в плані самостійної роботи студента, пошук та вивчення додаткової літератури,
2. Створення алгоритмів, структурно-логічних схем, написання рефератів, анотацій, доповідей та презентацій для виступу з повідомленнями на практичних заняттях, чергування в клініці поза межами навчального часу.

Організація самостійної роботи у відділеннях педіатричного стаціонару повинна забезпечуватися викладачами кафедри.

Самостійна робота студентів оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

7. ІНДИВІДУАЛЬНІ ЗАВДАННЯ

Індивідуальне завдання – історія хвороби (заплановане робочим навчальним планом на навчальний рік)

Індивідуальне навчально-дослідне завдання є однією з форм організації навчання в університеті, яке має на меті поглиблення, узагальнення та закріплення знань, отриманих студентами в процесі навчання, а також застосування цих знань на практиці. До індивідуального завдання на кафедрі дитячих інфекційних хвороб належить написання студентської навчальної історії хвороби, що виконується студентами під керівництвом викладача.

Історія хвороби залишається на сьогодні найважливішим документом в практичній роботі кожного лікаря. Отже, написання студентської історії хвороби дозволяє студентам – майбутнім молодим лікарям, набути практичні навички коректного ведення медичної документації. Добре

оформлення історії хвороби забезпечує правильну послідовність діагностичних та лікувальних заходів, а значить і благоприємний прогноз для пацієнта. Високоякісне написання історії хвороби – свідоцтво ерудиції лікаря, його професійної грамотності, знання рідної та латинської мов, чуйного та доброзичливого відношення до хворого.

Мета індивідуального навчально-дослідного завдання – самостійне вивчення частини програмового матеріалу, систематизація, поглиблення, узагальнення та практичне застосування знань студента з навчального курсу, розвиток навичок самостійної роботи. Оформлене індивідуальне завдання має титульний лист, зміст індивідуального завдання, теоретичну і практичну складову, висновок, список використаної літератури. Розкриття індивідуального завдання повинно мати практичну направленість, зв'язок з конкретним об'єктом діяльності (пацієнтом), що знаходиться на стаціонарному лікуванні в одному із дитячих відділень обласної інфекційної клінічної лікарні. Оформлення роботи здійснюється відповідно до методичних рекомендацій по написанню студентської історії хвороби.

Для студента історія хвороби є заліковою роботою, оформлення якої показує вміння працювати з хворим, обстежувати його, правильно аргументувати постановку діагнозу, призначити адекватне до ситуації лікування, користуватись спеціальною літературою.

В історії хвороби доцільно викладати лише достовірні факти, акуратним почерком оформляти всі матеріали на стандартних аркушах паперу, виділяти окремі розділи, з обох сторін листа залишати поля.

8. МЕТОДИ НАВЧАННЯ

Необхідно представити систему організації занять, використання інтерактивних методів, навчальні технології, що використовуються для передачі та засвоєння знань, умінь і навичок.

При вивченні дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби» використовуються різновиди методів навчання, рекомендовані для вищої школи, а саме:

- за джерелами знань: методів вербальної передачі і слухового сприйняття учової інформації (пояснення, лекція, бесіда, дискусія); методи наочної передачі і зорового сприйняття учової інформації (показ і демонстрація слайдів, відеозаписів, вивчення літературних та інших джерел учової інформації, застосування наочних засобів навчання); методи передачі учової інформації за допомогою практичних, трудових дій і тактильного її сприйняття (тренувальні завдання та творчі вправи, огляд тематичних хворих, опанування практичних навичок).
- за логікою навчального процесу: аналітичний (визначення загального стану хворого та основних ознак хвороби), синтетичний (з'ясування взаємозв'язку основних ознак захворювань, визначення оптимальних заходів щодо діагностики, лікування та профілактики), їх поєднання – аналітико-синтетичний, а також індуктивний метод, дедуктивний, їх поєднання – традуктивний метод;
- за рівнем самостійної розумової діяльності: проблемний, частково-пошуковий, дослідницький.

Поєднуючи та узагальнюючи наведені вище методи навчання, при вивченні дисципліни доцільно впроваджувати такі методи організації навчальних занять як:

- метод клінічних кейсів,
- проблемно-орієнтований метод,
- метод індивідуальних навчально-дослідних та практичних завдань,
- метод конкурентних груп,
- метод тренінгових технологій,
- метод «ділової гри»,
- метод «мозкового штурму»,
- метод проведення конференцій із застосуванням інтерактивних, міждисциплінарних та інформаційно-комп'ютерних технологій.

Видами навчальної діяльності студента, згідно з Навчальним планом, є лекції, практичні заняття, самостійна робота студентів.

Тематичні плани практичних занять та СРС забезпечують реалізацію у навчальному процесі всіх тем, які входять до складу розділів.

Лекції. Під час лекцій у студентів формуються теоретичні базові знання, забезпечуються мотиваційний компонент і загально-орієнтований етап оволодіння науковими знаннями під час самостійної роботи студентів. Теми лекцій розкривають проблемні питання відповідних розділів інфекційної патології. У лекційному курсі максимально використовуються різноманітні дидактичні засоби – мультимедійні презентації, навчальні кінофільми, слайди, магнітофонні записи, демонстрація тематичних хворих.

Практичні заняття

є клінічними, спрямовані на контроль засвоєння теоретичного матеріалу й формування практичних вмінь та навичок, а також уміння аналізувати й застосовувати одержані знання для вирішення практичних завдань, проводяться в дитячих відділеннях клінічних баз кафедри.

□ Кожне заняття розпочинається з тестового контролю з метою оцінки вихідного рівня знань і визначення ступеня готовності студентів до заняття. Викладач визначає мету заняття та створює позитивну пізнавальну мотивацію; відповідає на запитання студентів, які виникли під час СРС за темою заняття.

□ Основний етап заняття полягає у практичній роботі студента біля ліжка хворого. Викладач із студентами здійснюють обхід хворих. Студенти оглядають хворих дітей, збирають анамнез, обстежують їх, виконують діагностичні маніпуляції тощо. Контроль основного етапу заняття проводиться шляхом оцінки виконання студентом практичних навичок, вміння розв'язувати типові ситуаційні завдання. Викладач обговорює і дає пояснення, підкреслює особливості перебігу захворювання у конкретної дитини, націлює на більш раціональне проведення тієї чи іншої методики обстеження тощо.

Окрім того практичні заняття передбачають:

- планування обстеження хворої дитини;
- інтерпретацію даних лабораторних та інструментальних досліджень;
- проведення диференціальної діагностики найбільш поширеных захворювань дитячого віку при типовому або ускладненому їх перебігу;
- визначення попереднього клінічного діагнозу;
- визначення терапевтичної тактики;
- призначення лікувального харчування;
- надання екстреної медичної допомоги;
- вирішення ситуаційних задач;
- відпрацювання практичних навичок на муляжах та біля ліжка хворої дитини;
- ведення медичної документації.

Засвоєння теми контролюється на практичних заняттях відповідно до конкретних цілей: вміння визначати етіологічні та патогенетичні фактори інфекційних захворювань дитячого віку, класифікувати та аналізувати типову клінічну картину, складати план обстеження та аналізувати дані лабораторних та інструментальних обстежень при типовому перебігу захворювання, демонструвати володіння принципами лікування, реабілітації і профілактики захворювань, ставити діагноз і визначати основні невідкладні стани, оцінювати прогноз захворювання, планувати протиепідемічні заходи у вогнищі інфекції, демонструвати володіння морально-деонтологічними принципами медичного фахівця та принципами фахової субординації у педіатрії.

Засобами контролю є тестові завдання, клінічні ситуаційні задачі; контроль виконання практичних навичок.

□ На заключному етапі заняття для оцінки засвоєння студентом теми йому пропонується дати відповідь на ситуаційні задачі. Викладач підводить підсумки заняття, дає студентам завдання для самостійної роботи, вказує на вузлові питання наступної теми і пропонує список рекомендованої літератури для самостійного опрацювання.

Тривалість одного практичного заняття теми та з урахуванням нормативів тижневого аудиторного навантаження складає 4,0 академічні години.

9. МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

- Види контролю (поточний і підсумковий)
- Форма підсумкового контролю відповідно до навчального плану (диференційований залік)
- Критерії оцінювання

10. ВІДПОВІДЬ НА ВІДПОВІДЬ:

ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ результатів навчальної діяльності студентів дисциплін здійснюється з метою перевірки знань, умінь та навичок студентів під час проведення аудиторних (практичних, лабораторних, семінарських) занять, а також для перевірки результатів виконання завдань самостійної роботи.

Завданням поточного контролю є перевірка рівня підготовленості студента до виконання конкретної роботи: засвоєння відповідного навчального матеріалу, набуття знань та сформованості навичок вирішення конкретних питань та ситуацій, уміння самостійно опрацьовувати тексти, здатності осмислювати сутність змісту матеріалу заняття, сформованості вмінь виконувати необхідні практичні навички і маніпуляції, публічно чи письмово обґрунттовувати власну точку зору, уміння працювати в команді, здатність нести відповідальність за надані рекомендації та прийняті рішення тощо.

Поточний контроль здійснюється на основі комплексного оцінювання діяльності студента та набутих ним компетентностей (знання, уміння, навички тощо), що включає контроль вхідного рівня знань, якість виконання практичної роботи, рівень теоретичної підготовки та результати вихідного контролю рівня знань. Форми проведення поточного контролю визначаються кафедрою і відображаються у навчальній програмі відповідної дисципліни.

Оцінювання поточної навчальної діяльності здійснюється на кожному практичному занятті відповідно до конкретних цілей теми за 4-балльною шкалою з використанням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни і заноситься в журнал обліку академічної успішності. При цьому враховуються усі види робіт і перелік компетентностей, передбачених програмою навчальної дисципліни та методичною розробкою для вивчення теми. Студент має отримати оцінку з кожної теми.

На всіх практичних заняттях застосовується об'єктивний контроль теоретичної підготовки та засвоєння практичних навичок (стандартизованих за методикою виконання).

Студент відповідає на 10-15 тестів (тести за темою заняття, формат А)

Відповідає на стандартизовані запитання, знання яких необхідні для розуміння поточної теми.

Демонструє знання та вміння практичних навичок відповідно до теми практичного заняття біля ліжка хворого

Вирішує ситуаційну задачу за темою заняття.

На заключному етапі заняття для оцінки засвоєння студентом теми йому пропонується дати відповідь на ситуаційні задачі. Викладач підводить підсумки заняття, дає студентам завдання для самостійної роботи, вказує на вузлові питання наступної теми і пропонує список рекомендованої літератури для самостійного опрацювання. Самостійна робота студентів, яка передбачена в темі поряд із аудиторною, оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

Тривалість одного практичного заняття теми та з урахуванням нормативів тижневого аудиторного навантаження складає 6,0 академічні години.

При оцінюванні знань студентів перевага надається стандартизованим методам контролю: тестування (усне, письмове), структуровані письмові роботи, робота із стандартною медичною документацією, стандартизований за методикою виконання контроль практичних навичок.

Методи контролю

Теоретичних знань:

- тестування письмове та комп’ютерне (MISA),
- індивідуальне опитування, співбесіда,
- структуровані за змістом письмові роботи.

Практичних навичок та умінь:

- контроль виконання стандартизованих за методикою проведення практичних навичок, передбачених планом практичної підготовки студента з дисципліни;
- аналіз лабораторних та інструментальних досліджень;
- виконання медичних маніпуляцій в педіатрії;
- надання допомоги при невідкладних станах у дітей.

11. ФОРМА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ УСПІШНОСТІ

НАВЧАННЯ (диференційований залік)

Семестровий диференційований залік – це форма підсумкового контролю, що полягає в оцінці засвоєння студентом навчального матеріалу з навчальної дисципліни на підставі поточного контролю та виконаних індивідуальних тестових завдань на останньому занятті.

Студент вважається допущеним до семестрового екзамену з навчальної дисципліни, якщо він відвідав усі передбачені навчальною програмою з дисципліни аудиторні навчальні заняття, виконав усі види робіт, передбачені робочою програмою цієї навчальної дисципліни та при її вивченні впродовж семестру набрав кількість балів, не меншу за мінімальну (72 бали).

Семестровий диференціальний залік проводиться у письмовій формі у період екзаменаційної сесії, відповідно до розкладу. Форма проведення екзамену є стандартизованою і включає контроль теоретичної та практичної підготовки. Максимальна кількість балів, яку може набрати студент при складанні екзамену становить 80. Мінімальна кількість балів при складанні екзамену - не менше 50.

Диференціальний залік триває 2 академічні години і здійснюється за таким регламентом.

1 етап - Тестовий контроль – 30 тестових завдань, проводиться протягом 30 хв.

Максимальна кількість балів – 30 (1 бал за 1 правильну відповідь). Мінімальним критерієм успішного складання тестового контролю є результат 50 % правильних відповідей (15 тестів).

2 етап - Вирішення комплексної ситуаційної задачі, що включає визначення попереднього клінічного діагнозу, інтерпретацію даних лабораторних та інструментальних досліджень, визначення терапевтичної тактики, призначення лікування. Проводиться протягом 30 хв. Максимальна кількість

балів – 25 за одну задачу.

3 етап - інтерпретація даних лабораторних досліджень (загальний, біохімічний, серологічний аналізи крові, аналіз ліквору, сечі, копрограма, імунологічні маркери для діагностики інфекційних захворювань) – проводиться 10 хвилин. Максимальна кількість балів – 5.

4 етап – 4 коротких описових теоретичних запитань за темою програми – проводиться 30 хвилин. Максимальна кількість балів – 20.

У разі виникнення екстреної ситуації (карантин та запровадження посиленіх протиепідемічних заходів, воєнний стан) диференційований залік для студентів усіх факультетів проводиться з використанням технологій дистанційного навчання на платформі misa.

Встановлюються часові рамки онлайн-екзамену: час доступу – 12 хвилин, тривалість екзаменаційного тесту – 90 хвилин. Кафедрою розроблена і затверджена достатня кількість екзаменаційних тестових завдань різного рівня складності. На диференційований залік подається 40 завдань з однією правильною відповіддю і 40 завдань розширеного вибору. У завданнях розширеного вибору передбачено 50% правильних відповідей від загальної кількості дистракторів. Для студентів проводяться передекзаменаційні консультації та навчальне претестування. Оцінювання онлайн тестування проводиться автоматизовано з подальшим експортом, візуалізацією та аналізом результатів у програмі Excel. Оцінка з дисципліни виставляється і відомості відповідно до вимог.

Критерії оцінювання. Сукупність знань, умінь, навичок, інших компетентностей, набутих здобувачем вищої освіти у процесі навчання з кожної теми навчальної дисципліни орієнтовно оцінюється за такими критеріями:

– **5/"відмінно"** – студент бездоганно засвоїв теоретичний матеріал теми заняття, демонструє глибокі і всебічні знання відповідної теми, основні положення наукових першоджерел та рекомендованої літератури, логічно мислить і буде відповідь, вільно використовує набуті теоретичні знання при аналізі практичного матеріалу, висловлює своє ставлення до тих чи інших проблем, демонструє високий рівень засвоєння практичних навичок;

– **4/"добре"** – студент добре засвоїв теоретичний матеріал заняття, володіє основними аспектами з першоджерел та рекомендованої літератури, аргументовано викладає його; володіє практичними навичками, висловлює свої міркування з приводу тих чи інших проблем, але припускається певних неточностей і похибок у логіці викладу теоретичного змісту або при виконанні практичних навичок;

– **3/"задовільно"** – студент в основному опанував теоретичними знаннями навчальної теми, орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, але непереконливо відповідає, плутає поняття, додаткові питання викликають у студента невпевненість або відсутність стабільних знань; відповідаючи на запитання практичного характеру, виявляє неточності у 7 знаннях, не вміє оцінювати факти та явища, пов'язувати їх із майбутньою діяльністю, припускається помилок при виконанні практичних навичок;

– **2/"незадовільно"** – студент не опанував навчальний матеріал теми, не знає наукових фактів, визначень, майже не орієнтується в першоджерелах та рекомендованій літературі, відсутнє наукове мислення, практичні навички не сформовані.

Результати поточного контролю (поточна успішність) є показником рівня засвоєння студентами навчальної програми та виконання вимог самостійної роботи студентів. Результати поточного контролю є основною інформацією для визначення оцінки при проведенні заліку.

Контрольні роботи для студентів можуть проводитися у формі тестування; розв'язання практичних завдань; розв'язання практичних ситуацій; демонстрація практичних навичок.

У разі пропуску практичного заняття студент зобов'язаний його відпрацювати у повному обсязі впродовж 2-х тижнів (14 календарних днів) за графіком відпрацювання практичних занять кафедри, але не пізніше останнього дня залікового тижня у відповідному семестрі. Якщо студент пропустив більше, ніж 3 практичні заняття, він має отримати дозвіл на їх відпрацювання у відповідному деканаті. Тривалість і критерії оцінювання знань студентів при відпрацюванні практичного заняття такі ж, як і на відповідному занятті. Відмітку про відпрацювання практичного заняття і оцінку черговий викладач заносить у Журнал обліку відпрацювань практичних занять кафедри (Додаток 2), що є підставою для зарахування заняття у Журналі обліку відвідувань та успішності студентів.

Поточний контроль результатів виконання завдань **самостійної роботи** здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті.

Про порядок проведення, зміст і критерії поточного контролю кафедра інформує студентів на першому занятті з дисципліни.

Результати оцінювання роботи студента впродовж семестру є задокументовані у Журналі обліку відвідувань та успішності студентів, а також занесені до заліково-екзаменаційної відомості, навчальної картки студента, залікової книжки студента. Виконані студентами впродовж семестру контрольні, індивідуальні завдання зберігаються на кафедрі 1 рік.

12. СХЕМА НАРАХУВАННЯ ТА РОЗПОДІЛ БАЛІВ, ЯКІ ОТРИМУЮТЬ СТУДЕНТИ:

Для дисциплін формою підсумкового контролю яких є екзамен (диференційований залік):

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність для допуску до екзамену (диференційованого заліку) становить 120 балів.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність для допуску до екзамену (диференційованого заліку) становить 72 бали.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за 4-ри бальною (національною) шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА),

округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною

$$x = \frac{CA \times 120}{5}$$

шкалою таким чином:

Для зручності наведено таблицю перерахунку за 200-бальною шкалою:

Перерахунок середньої оцінки за поточну діяльність у багатобальну шкалу для дисциплін, що завершуються екзаменом

4-бальна шкала	200-бальна шкала
5	120
4.95	119
4.91	118
4.87	117
4.83	116
4.79	115
4.75	114
4.7	113
4.66	112
4.62	111
4.58	110
4.54	109
4.5	108

4-бальна шкала	200-бальна шкала
4.45	107
4.41	106
4.37	105
4.33	104
4.29	103
4.25	102
4.2	101
4.16	100
4.12	99
4.08	98
4.04	97
3.99	96
3.95	95

4-бальна шкала	200-бальна шкала
3.91	94
3.87	93
3.83	92
3.79	91
3.74	90
3.7	89
3.66	88
3.62	87
3.58	86
3.54	85
3.49	84
3.45	83
3.41	82

4-бальна шкала	200-бальна шкала
3.37	81
3.33	80
3.29	79
3.25	78
3.2	77
3.16	76
3.12	75
3.08	74
3.04	73
3	72
Менше 3	Недостатньо

Самостійна робота студентів оцінюється під час поточного контролю теми на відповідному занятті. Засвоєння тем, які виносяться лише на самостійну роботу контролюється при підсумковому контролі.

Оцінка з дисципліни, яка завершується диференційованим заліком

визначається, як сума балів за поточну навчальну діяльність (не менше 72) та балів за виконання індивідуальних тестових завдань на останньому занятті (не менше 50).

РОЗПОДІЛ БАЛІВ

які присвоюються студентам при оцінці поточної навчальної діяльності

Всього балів за поточну навчальну діяльність*	Максимальна оцінка – 120 Мінімальна оцінка – 70
Диференційний залік	Максимальна оцінка – 80 Вважається зарахованим – 50
Усього	Максимальна оцінка – 200 Мінімальна оцінка – 120

*

За поточну навчальну діяльність студент може отримати максимум 120 балів. Ця оцінка вираховується шляхом множення кількості балів, що відповідають оцінці «відмінно», на кількість тем у модулі з додаванням балів за індивідуальну роботу.

Мінімальна кількість балів, необхідна для допуску до підсумкового модульного контролю вираховується шляхом множення кількості балів, що відповідають оцінці «задовільно», на кількість тем.

Максимальна кількість балів, що присвоюється студентам при засвоєнні предмету (заликового кредиту) – 200, в тому числі за поточну навчальну діяльність – 120 балів (60%), за результатами диференціального заліку – 80 балів (40%).

Оцінка за семестр визначається як сума оцінок поточної навчальної діяльності (у балах) та оцінки диференціального заліку (у балах), яка виставляється при оцінюванні теоретичних знань та практичних навичок відповідно до переліків, визначених програмою дисципліни.

Бали з дисципліни незалежно конвертуються як в шкалу ECTS, так і в 4-бальну (національну) шкалу. Бали шкали ECTS у 4-бальну шкалу не конвертуються і навпаки.

Бали студентів, які навчаються за однією спеціальністю, з урахуванням кількості балів, набраних з дисципліни ранжуються за шкалою ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10 % студентів
B	Наступні 25 % студентів
C	Наступні 30 % студентів
D	Наступні 25 % студентів
E	Останні 10 % студентів

Ранжування з присвоєнням оцінок „A”, „B”, „C”, „D”, „E” проводиться для студентів даного курсу, які навчаються за однією спеціальністю і успішно завершили вивчення дисципліни. Студенти, які одержали оцінки FX, F («2») не вносяться до списку студентів, що ранжуються. Студенти з оцінкою FX після перескладання автоматично отримують бал „E”.

Бали з дисципліни	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
Від 170 до 200 балів	5
Від 140 до 169 балів	4
Від 139 балів до мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	3
Нижче мінімальної кількості балів, яку повинен набрати студент	2

Бали з дисципліни для студентів, які успішно виконали програму, конвертуються у традиційну 4-ри бальну шкалу за абсолютними критеріями, які наведено у таблиці.

Оцінка ECTS у традиційну шкалу не конвертується, оскільки шкала ECTS та чотирибальна шкала незалежні.

Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів перевіряється статистичними методами (коєфіцієнт кореляції між оцінкою ECTS та оцінкою за національною шкалою).

13. МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Методичне забезпечення мають всі види навчальної діяльності: лекції, практичні заняття, самостійна робота студентів.

Методичне забезпечення лекційного курсу:

1. Тези лекцій.
2. Методичні розробки лекцій.
3. Презентації лекцій.
4. Відеофільми та навчальні кінофільми з тематики лекцій.

Методичне забезпечення практичних занять:

1. Методичні розробки практичних занять для викладачів.
2. Методичні вказівки до практичних занять для студентів.
3. Варіанти тестових питань та завдань для перевірки вихідного рівня знань з кожної теми.

4. Варіанти ситуаційних завдань для перевірки засвоєння тем.
 5. Варіанти завдань (теоретичних та практичних) для підсумкового контролю.
 6. Інструкції по роботі з фантомами та муляжами з відпрацювання практичних навичок.
- Методичне забезпечення самостійної роботи студентів:*
1. Методичні вказівки для передаудиторної підготовки до практичних занять.
 2. Робочий зошит для передаудиторної підготовки.
 3. Методичні інструкції з виконання практичних навичок.
 4. Варіанти завдань для самостійної роботи студентів.

Для діагностики успішності навчання застосовуються наступні засоби:

1. Тестові завдання формату А
2. Практичні завдання для перевірки опанування практичними навичками
3. Ситуаційні завдання.

Розробка питань тест-контролю, структурованих ситуаційних задач та практичних завдань, що використовуються для діагностики успішності навчання, має базуватись на переліку питань і практичних навичок, які повинен засвоїти студент при вивченні відповідно до дисципліни «Дитячі інфекційні хвороби». Комплекти практичних завдань формуються з переліку практичних навичок, якими має опанувати студент під час вивчення дисципліни, що являють собою стандартизовані за методикою виконання практичні роботи.

14. Рекомендована література

Основна (Базова)

1. Інфекційні хвороби у дітей: підручник (ВНЗ IV р. а.) / Л.І. Чернишова, А.П. Волоха, А.В. Бондаренко та ін.; за ред. Л.І. Чернишової. — 2-е вид., випр. — Київ. — Медицина. - 2017. – 1022 с.
2. Атлас дитячих інфекційних хвороб. Червона Книга = Red Book Atlas of Pediatric Infectious Diseases / Керол Дж. Бейкер; переклад 3-го англ. видання (за редакцією проф. С.О. Крамарсьова). — Дві мови. — Київ. — Медицина. - 2019. – 744 с.
3. Атлас інфекційних хвороб [М.А. Андрейчин, В.С. Копча, С.О. Крамарсьов та ін.]; за ред. М.А. Андрейчина.— 3-те вид., випр. і допов.— Львів: Магнолія, 2019.— 296 с.
4. Інфекційні хвороби в дітей: підручник / С.О. Крамарсьов, О.Б. Надраги, Л.В. Пипа та ін. ; за ред. С.О. Крамарсьова, О.Б. Надраги. — 2-е вид., випр. — К.: ВСВ «Медицина». — 2016. — 392 с. + 14 с. кольор. вкл.
5. “Інфекційні хвороби в дітей”: підручник за ред. проф. С.О.Крамарсьова, проф. О.Б.Надраги. — Київ. : ВСВ “Медицина”. - 2010. - 392 с.
6. Імунопрофілактика інфекційних хвороб: навчально-методичний посібник / Л.І. Чернишова, Ф.І. Лапій, А.П. Волоха та ін. — 2-е видання. — Київ. — Медицина. - 2019. – 320 с.
7. Мостюк А.І., Марієвський В.Ф., Прокопів О.В. Дифтерія : Монографія. Львів : Світ, 1996.– 208 с.
8. Невідкладна інфектологія: навчальний посібник (ВНЗ III—IV р. а.) / В.М. Козько, А.В. Бондаренко, Г.О. Соломенник та ін.; за ред. В.М. Козька. — 2-е вид. – Київ. – Медицина. - 2018. – 120 с.
9. Тропічні хвороби: навчальний посібник / В.М. Козько, Г.О. Соломенник, К.В. Юрко. – Київ. – Медицина. - 2019. – 384 с.
10. Учайкин В.Ф., Нисевич Н.И., Шамшева О.В. «Инфекционные болезни и вакцинопрофилактика у детей». Учебник для ВУЗов / М.:ГЭОТАР, Медиа, 2007.- 688 с.
11. Nelson textbook 21th Edition by Robert M. Kliegman, MD, Richard E. Behrman, MD, Hal B. Jenson, MD and Bonita F. Stanton, MD. Видавництво: SAUNDERS. 2019. – 4264 р.
12. Наказ МОЗ України від 09.07.2004 №354 “Про затвердження Протоколів діагностики та лікування інфекційних хвороб у дітей”.
13. Наказ МОЗ України від 31.08.2004 №437 “Про затвердження клінічних Протоколів надання медичної допомоги при невідкладних станах у дітей на шпитальному і дошпитальному етапах”.
14. Наказ МОЗ України від 16.07.2014 № 499 “Про затвердження та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при грипі та гострих респіраторних інфекціях”
15. Протокол лікування менінгококцемії у дітей: наказ МОЗ України № 737 від 12 жовтня 2009 р. / Міністерство охорони здоров'я України. — К. : МОЗ України, 2009. — 17 с.
16. Наказ МОЗ України від 10.12.2007 N 803 “Про внесення змін до наказу МОЗ від 09.07.04 N 354”.
17. Наказ МОЗ України від 23.04.2019 № 958 "Про внесення змін до Календаря профілактичних щеплень в Україні"
18. Наказ МОЗ України від 18.05.2018 № 947 "Про внесення змін до Календаря профілактичних щеплень в Україні"

19. Наказ МОЗ України від 25.10.2019 р. № 2164 “Про введення в дію Рішення оперативного штабу Міністерства охорони здоров’я України з реагування на ситуації з поширення інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом вакцинації”
20. Методичні рекомендації кафедри.

Допоміжна

1. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров’я”, 2008–Т.1.–854 с.
2. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби.–Київ:„Здоров’я”, 2008–Т.2.–656 с.
3. Возіанова Ж.І. Інфекційні і паразитарні хвороби. – Київ: „Здоров’я”, 2002.–Т.3.–902 с.
4. Інфекційні хвороби /за ред. Тітова М.Б.– Київ: „Вища школа”, 1995.–566 с.
5. Інфекційні хвороби. Підручник для студентів вищих медичних навчальних закладів IV рівня акредитації / Голубовська О.А, Герасун Б.А., Зінчук О.М. та інші / За ред. О.А. Голубовської. – К.: ВСВ “Медицина”, 2018. – 688 с.
6. Дзюблик І. В., Вороненко С. Г., Міроненко А. П., Виноград Н. О. Діагностика, лікування та профілактика грипу.-Київ: Мед книга.-2011.-190 с.
7. Дуда О.К. Герпетична та герпесвірусна інфекція. Навчальний посібник для лікарів// Дуда О.К., Краснов М.І., Козько В.М. – Київ: НМАПО, 2015. – 96 с.
8. Якобисяк М. Імунологія / Пер. з польської за ред. проф. В.В.Чоп’як. – Вінниця: НОВА КНИГА, 2014. – 672с.:

15. Інформаційні ресурси

- Верховна Рада України <http://www.rada.kiev.ua> .
- Кабінет Міністрів України <http://www.kmu.gov.ua/>.
- Міністерство охорони здоров’я <http://www.moz.gov.ua>
- Рада національної безпеки і оборони України <http://www.rainbow.gov.ua/>.
- American Heart Association <https://www.onlineaha.org/>
- British Heart Foundation <https://www.bhf.org.uk/>
- Уніфікований клінічний протокол первинної медичної допомоги дорослим та дітям «Гострі респіраторні інфекції». Наказ МОЗ України від 16.07.2014 № 49 http://mtd.dec.gov.ua/images/dodatki/2014_499_GRYP/2014_499_KPMD_GRYP.pdf
- Закон України «Про вищу освіту» - <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
- Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2020 р. № 1337 «Положення про організацію освітнього процесу у закладах охорони здоров’я за участю науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти, що здійснюють підготовку здобувачів вищої освіти у сфері охорони здоров’я» - <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1337-2020-п#Text>.

